

יעדיען

קבוצת בארות יצחק

גיליון 3101

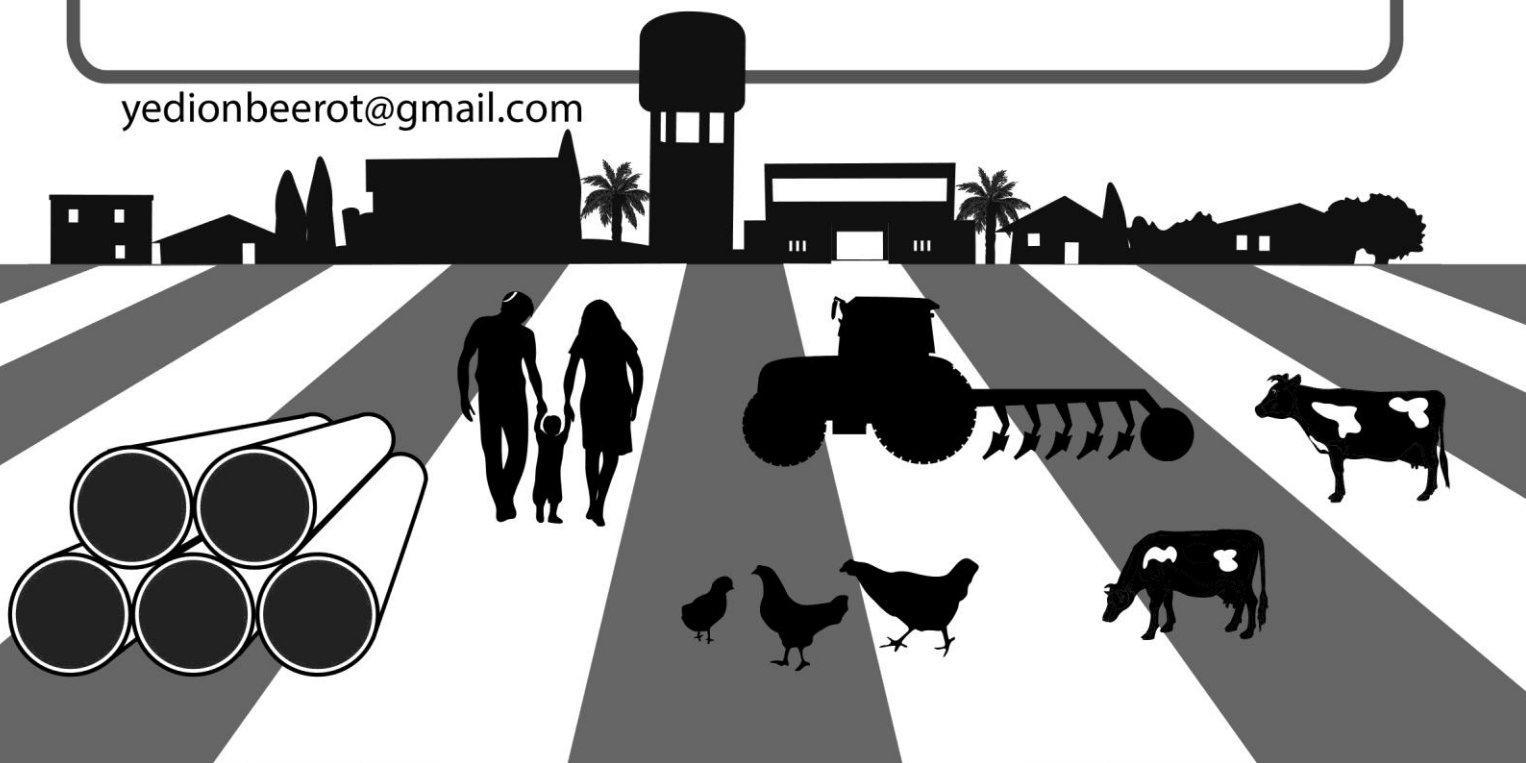
ט"ו בכסלו תשע"ט
23 בנובמבר 2018

וישכח

שנים רבות תכנן יעקב את השיבה לארץ, שיבה הכוללת, לכאורה, מפגש בלתי-נמנע עם עשו. יעקב אף טרח "להתנצל" על האיחור: "עם-לבן גרתי ואחר עד-עתה". לעומת המפגש הבעייתי והבלתי מתוכנן עם לבן, הרי שכאן, במפגש עם עשו, היה הכול מסודר ומתוכנן. יעקב שלח שליחים לעשו, ובפיהם בשורת שיבתו לארץ כנען, תוך הבעת רצון טוב וידידות. מלכתחילה ידע יעקב שלא יוכל להתמודד עם עצמתו הפיזית והצבאית של עשו, ולכן הגורם המרכזי בהכנותיו היו המתנות הרבות שנשלחו בתכנון מראש ובדיוק. לא לחינם מאריכה התורה בפירוט המתנות הללו. זהו גם סדר הפעולות שהגדירו חכמים: "התקין עצמו לשלשה דברים: לדורון, לתפילה ולמלחמה. לדורון (להלן פסוק כ"א): וַתַּעֲבֹר הַמַּנְחָה עַל-פָּנָיו. לתפילה (פסוק י'): אֵלֵּי אֲבִי אֲבָרְהָם. למלחמה: וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנֶּשָׂאָר לְפָלִיטָה" (רש"י, לב:ט, ע"פ תנחומא). ודוק, למרות שבסדר הפסוקים התפילה קודמת, הקדימו חכמים את הדורון, ללמדך שזהו מרכז הכובד. על כל האמור יש לשאול: אם יעקב ראה צורך להתנצל על שהותו הארוכה, למה הוסיף עליה שש שנים כדי להגדיל את רכושו? . אלא שליעקב ברור שללא הרכוש אין לו סיכוי בעמדו מול אחיו העוין. כך עולה מקריאה פשוטה של תיאור הפגישה. עשו שואל: "מִי לָךְ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי?", ויעקב עונה: "לְמַצְאִיחִן בְּעֵינֵי אֲדָנִי". עשו מסרב כביכול לקבל את המתנות, אך מתרצה, ובכך הוכתר המפגש בהצלחה. אף יעקב, כאשר הוא מתאר את "סגירת המעגל" בשובו ארצה, מסכם: "כִּי בְּמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשָׁנִי מַחְנוֹת" (בר' לב:יא).

הרב אברהם וסרמן

yedionbeerot@gmail.com

יעקב התמים / אביהו מד'נה

ברח לו יעקב מפני עשיו
אל דודו לבן נשא רגליו
רעה שם בהרים כבשים ואיילים
כי הוא איש תמים, יושב אוהלים.

אל תירא ישראל, אל תירא
כי גור אריה הלא אתה
ואריה אם ישאג - מי לא יירא
מי לא יירא.

ברחל הוא עבד שבע שנים
כל ערב אמר לה עינייך יונים
אך אוי לו בבוקר כי זוהי לאה
אמר לבן ליעקב "זו הבכירה".

אך מה זה קרה לבחיר הא-ל
מאז חידש ימיו כקדם בישראל
ואיך שלף חרבו ובשם הא-לוקים
היכה עמים רבים, זה התמים, זה התמים.

מה בגליון?

פינת ההלכה - הרב ירון בן דוד

והאבן הזאת אשר שמתי מצבה - אלהי ברמל

רפואת כפר - ליאור ארנסון

בית באר - לני בן-שימול

חוויותי משבת איראן - שולמית טריידי

ד"ר מרבה"ש - בנצ'ו ברמל

צמוד"ש 435 הקיבוץ הדתי

לוחות למניע

נר זיכרון:

פרידה קונטש ז"ל - כ"א בכסלו תשמ"ה

פינת ההלכה – הרב ירון הלכות קידוש – ב'

גביע הקידוש, ככל כוס של ברכה, צריך להיות שלם ונקי. עליו להכיל לפחות רביעית (בערך 86 מ"ל). אם הוא גדול יותר, יש למלא אותו עד הסוף, ויש נוהגים למלא יין עד שיישפך מעבר לגדותיו. בתחילה נוטלים את הגביע בשתי הידיים, ואח"כ מעבירים אותה ליד ימין.

בעמידה או בישיבה? מצד אחד, באמירת הקידוש אנחנו מעידים על בריאת העולם, והדין הוא שהעדים צריכים לעמוד בשעת עדותם. מצד שני, אמרו חז"ל (פסחים קא, א): "אין קידוש אלא במקום סעודה", וסעודה הרי נאכלת בישיבה. לכן, יש מנהגים שונים ביחס לשאלה האם לעמוד או לשבת בזמן הקידוש: הספרדים והחסידים עומדים בזמן הקידוש, וחלק מיוצאי אשכנז נוהגים לשבת בו. ויש אשכנזים שנוהגים לעמוד בחלק הראשון של הקידוש ("ויכולו"), שבו מעידים על בריאת העולם, ולשבת בזמן הקידוש עצמו.

בקידוש של יום אין עדות על בריאת העולם, ולכן רוב ישראל נוהגים לשבת בו, אך יש שנהגו לעמוד גם בקידוש של יום.

כיסוי החלות: שני טעמים נאמרו ביחס לכיסוי החלות. הטעם הראשון הוא בגלל סדר הקדימה בברכות: בדרך כלל כשאדם רוצה לאכול לחם ולשתות יין, עליו לברך על הלחם תחילה. אך כיון שבשבת אסור לאכול לפני קידוש, עליו לקדש על היין תחילה. כדי שלא לעבור על סדרי הקדימויות הרגילים, מכסים את החלות. לפי הטעם הזה, אפשר גם להביא את החלות לשולחן אחרי הקידוש, ואז אין צורך לכסותן.

הטעם השני לכיסוי החלות הוא זכר למן שירד לישראל במדבר – שהיה מכוסה מלמעלה ולמטה. לכן, מלבד כיסוי החלות מלמעלה, יש לוודא שהן לא מונחות ישירות על השולחן אלא על קרש וכדומה. לפי הטעם הזה יש לכסות את החלות גם בסעודות שבהן אין יין (סעודה שניה, אם היא נעשית בנפרד מהקידוש, וסעודה שלישית). להלכה, נוהגים לעשות כשני הטעמים, ולכן מביאים את החלות לשולחן ומכסים אותן גם בסעודה שלישית.

כאשר עושים קידוש לציבור, יש לכסות את המזונות שנמצאים לפני המקדש, אך אין צורך לכסות את המזונות הנמצאים בשולחנות האחרים.

חידה הלכתית: (הלכות חנוכה) במוצאי שבת חנוכה, ראובן אמר שצריך קודם לעשות הבדלה ואח"כ להדליק נר חנוכה, ושמעון אמר שצריך קודם להדליק נר חנוכה ואח"כ לעשות הבדלה. מי צודק?

פתרון החידה משבוע שעבר: השאלה היתה: "כוס שלמה, נקיה, וגדולה מספיק, ובכל זאת לדעת חלק מהפוסקים היא אינה כשרה לקידוש. מדוע?" התשובה היא שמדובר בכוס חד-פעמית. הרב משה פיינשטיין (אגרות משה או"ח ג, לט) סבור שכוס חד-פעמית אינה חשובה ולכן אינה נחשבת כלי לצורך נטילת ידיים וקידוש, אך לדעת פוסקים אחרים (ציץ אליעזר יב, כג. ילקוט יוסף רעא, מא) כיון שמצד עצמה אפשר להשתמש בה ככלי, העובדה שהיא זולה אינה פוגמת בכשרותה לקידוש ולנטילת ידיים.

הרב ירון בן דוד

רפואת כפר

השבוע השתתפתי בכנס רפואת כפר [רפואה כפרית] במעלה החמישה. מה מיוחד בהכשרה ובתפקיד של רופא במקום רחוק או מקום מבודד מרפואה מקצועית זמינה?

הייתי רק ביום אחד – החלק הישראלי, הכנס המשיך עוד יומיים, החלק הבין-לאומי עם הרבה אורחים מחו"ל, פעם ראשונה שהכנס נערך בארץ. אחד מהמארגנים הוא רופא במרפאה אזורית בערבה שמשרתת 10 קיבוצים.

היו הרצאות ועדכונים על נושאים חשובים כמו חיסונים [איך לא לדבר גם על חצבת או מתנגדים לחיסונים?], רפואה והנקה, טיפולים כירורגיים ותלונות גיניקולוגיות נפוצות ממבט רופאי משפחה. השתתפתי בסדנה פעילה על טיפול בפצעים קשיי ריפוי.

רכשתי הרבה טיפים פרקטיים וקיבלתי גם חיזוקים על תהליך החלטות ודברים שרופא בכפר "מעז לעשות". במקביל היו הרצאות על ידי אחיות בקיבוצים ודיונים על המקום של אחות כפר. השתתפתי בדיון עם פאנל משתתפים הכולל רופא מקיבוץ בצפון, גזבר קיבוץ, עו"ד בתנועה הקיבוצית (שגם חברת קיבוץ) ואחות בקיבוץ. זה הדגיש וחיזק עבורי את ההערכה הגבוהה שיש לאחיות כמו האחיות שלנו בקיבוץ שלוקחות על עצמן הרבה טיפול, ליווי, יוזמה והנהלת תהליכים רפואיים ופרה-רפואיים.

בשבילי זה היה משמעותי ביותר להיזכר בזכות שנפלה בחלקי להיות רופאה ולגור בקיבוץ [בכפר], שכוללת להכיר ולטפל באנשים לא רק בכל שלבי החיים שלהם, אלה גם ברב דוריות. השבת היה לי הכי בולט בשטיבל בבית הכנסת שזכיתי לעמוד בתפילה ליד חברות עם הנכד בידי וליד אחת המייסדות בכיסא גלגלים. (לצערי היה כיסא אחד ריק של לאה לוי ז"ל).

בהזדמנות זו אני רוצה לאחל בריאות ואריכות ימים לכל הוותיקים הנהדרים שלנו ולאחל הרבה שנים של בריאות לכל בית בארות יצחק.

ד"ר ליאורה ארנסון

שיצור כפרשת השבוע, בשעה 10:45, בבית הכנסת,

מפי הרב אילעאי צופרן

האבן הלו אשר שאתי מצבה...

ביום ששי שעבר ב-9.11.18, טסנו, צאצאי סבא וילהלם (בנימין) רוזנבאום ז"ל לעיר הולדתו ממינגן, גרמניה. נסענו בהזמנת עיריית ממינגן להשתתף בטקס לציון 80 שנה ל"ליל הבדולח" שחל באותו יום ממש. ובהמשך, לקביעת "אבני נגף" (stolper steine) לזכר קרבנות השואה, מילידי ותושבי העיר. פרויקט אבני הנגף, בו נקבעות בתוך המדרכות לוחות זיכרון מנחושת, לזכר הקורבנות, קיים כבר משנת 1992 הוא פרי יוזמתו של אמן גרמני, גוי, בשם גונתר דמנינג, אשר מאז החל בפרויקט קבע כבר 70,000 לוחות בגרמניה וברחבי אירופה. (בגרמניה עצמה, יש אבני נגף בכ-2000 ערים וכפרים).

הטקס לציון 80 שנה לליל הבדולח, התקיים במקום בו עמד בית הכנסת של העיירה והשתתפו בו כ-300 אנשים רובם מבוגרים, ומרביתם נוצרים אוונגליסטים, תומכי ישראל נלהבים. ראש העיר מינכן לשעבר, נשא דברים ואחריו ראש העיר ממינגן הנוכחי, ואחרון - ראש העיר ממינגן לשעבר. כשכולם מצטטים סופר גרמני ידוע, המוטו הבולט בדבריהם: הדור שלנו הוא לא הדור שחטא אך מוטל על כולנו הנוכחים ואחרים מבני עמנו, לעמוד על המשמר כדי שמעשי רשע כאלו לא יחזרו לעולם. בחשכה, בקור אירופי מקפיא, עמד הקהל שעה ארוכה והקשיב מתוך הזדהות מלאה. בלטו לעיני כל, מספר דגלי ישראל שהונפו בהפגניות. למרות שלא תכננו מראש, קבלו המארגנים ברצון רב את משאלתי לדבר בשם ה"קבוצה הישראלית" והטקס הסתיים בהתייחדות עם הנספים באמירת קדיש!

ביום ראשון, התנהל מבצע הנחת אבני הנגף. החל מהשעה 09:00 בבוקר ועד השעה 17:00. "משלחת רוזנבאום" מנתה 10 אנשים, אליה הצטרפו עוד 5 נציגים מאנגליה, ספרד ואוסטרליה, כולנו השתתפנו בכל הטקסים. האמן דינג, ביצע את הנחת אבן הנחושת ואנו קראנו פרקי תהלים (חלקם בגרמנית לטובת הקהל המקומי שליווה בנאמנות את כל ה"תחנות"). בסיום כל "תחנה", בחרנו שיר שידענו כי הוא מוכר, ושרנו בעברית בהצטרפות נלהבת של הקהל "עושה שלום במרומיו", "ירושלים של זהב", ועוד. שמות הנספים והמגורשים, שנחרטו באבנים, מוכרים לנו מביקורינו הקודמים בממינגן: גוגנהיימר, בכרך, נוסבאום גינצבורגר וקרובתנו ברטה וייל.

שתי "תחנות" היו מרגשות במיוחד: אבן שהונחה לזכרו של ילד גוי, נכה בגוף ובנפש, יתום בן 3 שנים שהומת במסגרת התכנית השטנית שנקראה בפי הנאצים: אותינזיה (המתת חסד) בהרעבה. והאבן האחרונה באותו היום, לזכרה של ברטה וייל, דודתה של אמנו. גם היא הומתה במסגרת ה"אותינזיה". לזכר ברטה וייל, קרוי גם רחוב בעיר.

במסגרת התכנית לציון ימי האימה, תוכננו עוד שני אירועים אמנותיים. בתכניה נרשם "קונצרט". ערב עם פסנתרנית יהודייה המתגוררת בספרד, בשם דיאנה בייקר, נכדתם של משפחת בכרך שהוזכרה לעיל. היא ליוותה בנגינתה זמר טנור מעולה בשם איירם הרננדז, עטור פרסים בינלאומיים רבים. הרפרטואר כלל שירים גרמנים קלאסיים (באך שוברט וכו'). ערב נוסף, להקת היפ הופ, בכיכוב אסתר בז'ראנו, יהודייה, ילידת גרמניה, בת 94, מתגוררת בגרמניה עם בנה יורם בז'ראנו ועימם בלהקה, ראפר ממוצא טורקי. אסתר היתה נגנית בתזמורת נשים באושוויץ שרדה וכתבה ספר בגרמנית על תקופה זו. אחרי השואה, עלתה אסתר לארץ, אז בשם לוי, נישאה וגרה בארץ 15 שנה. כאשר רצו לגייס את בעלה לצה"ל, החליטה לרדת מהארץ והפכה להיות "שמאלית" כדבריה. האירוע המיוחד הזה, השאיר בנו רשמים מעורבים: מצד אחד: אישה זמרת

בת 94, בלהקת היפ-הופ, בשם "מיקרופון מאפיה", ששרה שירי מחאה נגד הנאציזם של אז והניאו-נאצים של היום.

מצד שני: הפציפיזם הקיצוני שלה שלא מסתדר עם השקפותינו, ועם הצורך שלנו לאחוז בנשק להגנתנו בארץ. ברור שהעובדה שירדה דווקא לגרמניה, אינה מוסיפה לה נקודות... מארחינו דאגו לסייע לנו לבקר גם בבית כנסת השוכן בכפר פלהיימר בסמוך לממינגן שחרב במלחמה ושופץ לאחרונה. בשונה מבית הכנסת "שלנו" בממינגן, זה שבפלהיימר רק חרב, אך לא נשרף וזאת בהתאם לבקשת תושבי הבתים הסמוכים מהבריונים של ה-S.A. שיחוסו על בתיהם מפני שריפה ועל כן "רק" הרסו את המבנה. הבית המשופץ, משמש לאירועי תרבות שונים, בעיקר קונצרטים. אין בכפר הזה או בסביבתו אף לא יהודי אחד לרפואה. בממינגן עצמה, חיה יהודיה צעירה מנתניה, שנישאה לתושב המקום והיא פעילה באגודת הידידות ישראל-גרמניה.

בתום התכנית רשמית בממינגן, בקרנו (חלק מאתנו) במחנה ההשמדה דכאו, שם נכלא סבא וילהלם במשך שבוע. עבר עינויים קשים, ידיו נקשרו מאחורי גבו, הוא הושלך לנחל מים בטמפרטורת מעלה או שתיים, שזרם במחנה. אם יצליח לתפוס בפיו חתיכות גבינה שהושלכו למים, הוא יינצל. הקלגסים הנאצים עמדו משני צידי הנחל לעגו והשתעשעו מהמאמצים שלו. אחד מעובדי המחלבה של סבא וילי, אלוף באגרוף, נכלא גם הוא בדכאו בשל היותו קומוניסט. הנאצים ציוו עליו להכות את "בעל הבית" בתגובה על ה"ניצול של העובדים כל השנים" אך לזכותו ייאמר, שהוא סירב ואמר "וילי תמיד התייחס אלי כיאות". התעללות של הודעה מראש על "הוצאה להורג" היתה פרק נוסף. סבא קיבל רשות לכתוב "מכתב פרידה" לאשתו, סבתא סוזן. הוא כתב: הרגו אותי רק בשל היותי יהודי. לא עשיתי שום דבר רע. גם הבדיחה הטפלה הייתה חלק מהעינויים שעבר.

בדיעבד, ניתן לשער, שכליאתו בשנת 1933 בדכאו, ובעקבותיה בריחתו להולנד, הצילו למעשה את המשפחה. אילולי השתלשלות המקרים הקשים, אולי לא היו עוזבים את גרמניה והיו נרצחים כמו אחרים מבני עירם שהתמהמהו. פגשנו בממינגן, עיר המונה כיום 43000 איש, הרבה גרמנים תומכי ישראל בלב ובנפש. מרביתם אוונגליים. לאור מצב הבידוד של ישראל באירופה כיום, נראה לנו חשוב לטפח ידידות עימם בלי לשכוח בלי לסלוח! הם מבינים זאת! ביטוי ליחס החם לישראל מצאנו בהגיענו לבית העיריה. דגל ישראל ענק, קיבל את פנינו, התנוסס לגובה הבניין. העיר קשורה בברית ערים תאומות עם קרית שמונה והנהגת העיר מטפחת קשרים אלו לאורך השנים. חשוב לציין שראש העיר הקודם, מר הולצינגר, היה ראש העיר הצעיר ביותר בגרמניה, החל מגיל 33 במשך 36 שנים, מיסד היחסים והוא ידיד אמת של ישראל. מחליפו, מר שילדר, ממשיך במסורת הלבבית באופן ניכר.

כמו גם בביקורינו הקודמים, כחלק חשוב בבניית קשר עכשווי עם בני העיר, נפגשנו עם 2 כיתות תלמידי בית ספר תיכון. המוטו של הגימנסיה הזו: "אנחנו נגד גזענות. אנחנו בעד אומץ לב" מתנוסס בכניסה. הקשר הישיר שלנו עימם, הובהר כשהסברנו להם שמבנה ביה"ס ממוקם על חלקת הקרקע בה עמדה בעבר "וילה רוזנבאום". גם במסדרון הגימנסיה קיימת תצוגת קבע, בארון זכוכית, המכיל דגם ה"וילה" ולידו חנוכיית כסף למזכרת. ניהלנו שיחה פתוחה, שאלות ותשובות על ישראל בתקווה שבני הנוער הללו יהוו את הגשר לדור הבא.

אלי כרמן

בית באר – פעילות ליל הפליי והרביעי

מאז "אחרי החגים" וסיום השיפוץ חזרנו לפעילות מלאה בבית באר. יש התעמלות, משחקי חשיבה, אפייה ומוזיקה כאשר הפעילות מותאמת לפי היכולות של כל אחד.

ומה חדש?

אפייה: אחרי שיצאנו מהבית שלי, התחלנו לאפות בבית באר. כעת אנו מרחיבים את "קו הייצור" לעוגיות מלוחות ומתוקות עם הגיל הרביעי. בנוסף פעם בחודש תתקיים אפיית חלות ביחד עם ילדי גן חרוב. בשבוע הבא תתקיים שוב אפיית חלות 29/11 ב-10 בבוקר. אני מזמינה את הסבתות והסבים לבוא להכין חלות ביחד עם הנכדים- מומלץ מאוד!

חממה: אני מזמינה אנשים שאוהבים צמחים ורוצים לפתח את הפרוייקט. הרעיון ליצור מקום להכנת שתילים של צמחי נוי/ ירקות לגינה/ פרחים ואולי עצי פרי בעתיד. המטרה היא לספק תעסוקה לאנשים היוצאים לגיל פנסיה. את השתילים נמכור על מנת לממן את תפעול החממה, מקווה שיהיו צמחים לקראת ט"ו בשבט. אני רוצה לציין שהתוצרת שאנו מוכרים אינה למטרת רווח אלא לשם התפעול והמשך העסקה של בית באר. מסיבת חנוכה: תתקיים ב 5/12 יום רביעי בשעה 18 בערב בבית באר, לאחר הדלקת נרות בבתים. אנו מזמינים את הנוער למסיבה הכוללת אומן מוזיקאי במימון המועצה האזורית וקרן רווחה לניצולי שואה. חנוכה בית באר הרשמית תהיה לאחר חנוכה, פרטים נוספים בהמשך.

סיכום:

29/11 יום חמישי 10 בבוקר, אפיית חלות עם ילדי גן חרוב.
5/12 יום רביעי 18 בערב, מסיבת חנוכה עם הנוער ואומן מוזיקאי.

ענת פלס, אני

תרבות ליל הפליי / רביעי

לשבוע של ה – 30.11.2018 – 25.11.2018

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי
9:00 הליכה נורדית 10:15 התעמלות על כסאות 16:55 התעמלות עם חניטה.	9:30 נסיעה להופעה בפתח תקוה	אין פעילות	אין פעילות	אפייה

חוויותי משבת אירגון

בשבת האחרונה חגגנו את סיומו של חודש אירגון בבני עקיבא. חודש שבכל סניפי התנועה בארץ הינו חודש מלא בפעילות ועשייה.

השיא של חודש זה היא שבת האירגון, בה הילדים והנוער מציגים בפני ההורים והקהילה את כל מה שעמלו עליו במשך התקופה.

בתחילת חודש אירגון הקומונרית עזבה ולכן החודש והשבת עמדו בסימן שאלה גדול. כינסתי את צוות ההדרכה לישיבה דחופה ולאחר כשעתיים של דיונים מהותיים וסוערים הוחלט שממשיכים בכל הכוח.

בישיבה הועלו שאלות רציניות וחשובות - למה בכלל צריך פה תנועת נוער? למה דווקא בני עקיבא? מה המשמעות של חודש ושבת אירגון? ועוד שאלות חשובות מאוד, על חלק מהשאלות עניתי, על חלק החבר'ה ענו אחד לשני, וחלק נותרו פתוחות עם רצון להמשך בירור.

וכך התחיל לו חודש אירגון - קבוצת הווטסאפ של "צוותשע"ט" לא נחה לרגע, הזמנות ציוד, הזמנות חולצות, קיום פעולות הקשורות לנושא החודש, דגלנות, ישב"צ לחלוקת משימות ועוד ועוד.. היה מדהים להיות "זבוב על הקיר" בקבוצה הזו.

במהלך החודש נחלצה לעזרתנו אוריה הקומונרית של שנה שעברה, ויחד איתה החבר'ה גיבשו תוכניות, תיכננו פעולות, ובעיקר רצו קדימה בעשייה מופלאה!

התשובה שלי לשאלה "למה בכלל תנועת נוער?" מתחדדת תמיד בלילה הלבן - זהו הלילה של יום חמישי שלפני שבת אירגון, הלילה שבו צריך להספיק ולסיים הכל כדי שיהיה מוכן לשבת.

בלילה הלבן טיילתי וביקרתי בסניף ואז ראיתי את התשובה בהירה מול עיניי - העשייה והביחד. ביקרתי וראיתי נוער מפעיל ילדים, ראיתי נוער שדואג באמת ובתמים לחניכים, שלא יהיו רעבים, שלא יהיה להם קר, ושיחזרו הביתה בזמן. ראיתי חניכים שמסתכלים על הגדולים מהם בעיניים מעריצות, ראיתי ילדים ונוער פועלים ביחד בשמחה ובכיף למען מטרה משותפת טובה.

באותו לילה גם ראיתי את החברים בכיתות יא' ויב' עם מדריכי התיכון מכינים ארוחה חמה כדי לפנק ולאחר מכן את מדריכי החטיבה מגיעים עם ארוחה מושקעת ומפנקת.

ראיתי את הביחד הזה בלי "מבוגר אחראי" והתמלאתי אושר.

השבת שלאחר מכן הייתה עמוסה כל טוב, ארוחת מדריכים במועדון, תחרות עוגות הקשורות לנושא החודש (ישר כוח לכיתה ד' על הזכייה!), מפקד הדורות הכל כך מרגש. מיד לאחר סעודת השבת ברחבת חדר האוכל, וכמובן ארועי מוצש, התהלכה כתובת האש הדגלנות המופלאה וההופעות.

תודה ענקית לצוות ההדרכה!! - בנימין פלינט (הקומונר המחליף) שי סוקו, שחר מכלוף, עטרת שניאור, יעל מיור, איתמר בן דוד, נח ברוכי, איל ברמן, עמית ישראלי, ינון אלטשולר. באמת שהייתם מדהימים!!

בעז"ה שנמשיך לקיים פה סניף בנ"ע שיירם את העשייה הטובה ואת תחושת האחדות הזו גם לאורך כל השנה...

אית - רכזת חינוך

ד"ר ארנ"ר

התחממות בגזרת הפריצות

לאחרונה תקופה של שקט יחסי, החלו בשבועות האחרונים אירועי התפרצויות למשקים החקלאיים ולבתים במושבים. התפרצויות "רגילות" - גונבים מה שהכי זמין - טלפונים ומחשבים ניידים ארנקים תיקים וכו' (תזכורת - המכשירים הניידים אינם מבוטחים יותר בביטוח הקיבוץ!). נכון שזה לא אצלנו אבל בסוף הן גם מגיעות אלינו...

מטווחים 2018

סיימנו את המהלך השנה. יש עדיין מספר חברים שלא טרחו... נחשוב איך להתמודד עם העניין לקראת השנה הבאה.

פרויקט התקנת אזעקות בבתים - יוצא לדרך

בעקבות אירועי הגניבות שחוונו בתחילת השנה, הכנסנו לתכנית ההשקעות השנתית סבסוד לחברים המעוניינים בהתקנת מערכת אזעקה לדירה. ביצענו פיילוט בדירה אחת וקיבלנו הצעת מחיר למערכת אזעקה בסיסית לדירה בעלות של כ 2,500 ₪.

כיוון שאין באפשרותנו לתחזק מערכות אזעקה בכל בית הוחלט על סבסוד במחיר קבוע מראש וללא קשר לסוג האזעקה שהחבר יתקין בביתו. גובה הסבסוד שאושר בתכנית השקעות הוא 1,250 ₪ לדירה.

חשוב לדעת: יש אינסוף אפשרות מיגון בעלויות שונות, ולכן חשוב להתייעץ עם אנשי המקצוע לפני שמתקנים מערכת בבית. מומלץ להתייעץ עם איל לנדה או איתי לפני הרכישה.

חבר שירכוש מערכת אזעקה יעביר לי העתק החשבונית ואני אעביר להנה"ח לזיכוי בתקציב אישי. חברים המעוניינים שהקיבוץ יבצע את ההתקשרות מול הקבלן יפנו לאיל והוא ידאג לתיאום ההתקנה.

זה כמובן המקום להזכיר - שום מערכת אזעקה לא תעזור אם הבית לא נעול והחלונות לא סגורים. יש להקפיד על אמצעי התגוננות בסיסיים ולשמור על עירנות.

נקווה שנעבור את החורף הזה ללא אירועים מיוחדים.

בנ"ל ברנ"ר - רב"ר

אמשיכ"ס! ימי שישי כעת בחודש, שיצור עם הרב שלומי שפירא.

יום שישי הבא, ארבע פרשת וישא - שבת מברכין טוב.

אחרי מנ"ן שני, שיצור עם הפרשה ואל חנוכה.

ולא שכחים, גם קפה וצולה!

אנחנו מזמינים את כל הציבור
להכיר את החיילים הבודדים השוהים בקבוץ
במסגרת תכנית רעות,

ולהרים כוסית יחד איתם בליל שבת פרשת וישלח,
בשעה 20:15 בבית צוותא

ערב הסברה-בדיקות שמיעה ומכשירי שמיעה

אתם או מישהו בסביבתכם מתקשים לעקוב אחר השיחה? מכשירי שמיעה
הטלפונים? שאלים הרבה "מה?"

מוזמנים להגיע לערב שבו נצא אתכם לבדיקת השמיעה ותהליך התאמת
מכשירי השמיעה.

יום ראשון הקרוב, בתאריך ה-25/11/18, בשעה 20:30, בבית 13ותא.
מוזמנים להביא עמכם את בדיקות השמיעה העדכניות שלכם.

שיכון איכא

אסבתא וסבא רחל ובנט רוקנבלט,
ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנכד
בן אלה רוקנבלט
המון בריאות ואושר

אסבתא וסבא יונה ויששכר ברמן,
ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנכד
בן אמירי ואבישי ברמן בירוחם
המון בריאות ואושר

עמוד "שבועי"

חדשות מתנועת הקיבוץ הדתי

פרידה מפעילים

השבוע קיימו פעילי התנועה אירוע פרידה מ-4 חברים שסיימו את עבודתם בתנועה במהלך השנה האחרונה. הראשון והוותיק שבהם – אבישי טבת, שיצא לגמלאות אך עדיין עוסק בליווי נפגעים ומשפחות שכולות ובסיוע לחיילים ומשפחותיהם דרך מועצות אזוריות שקונות את שירותיו. שרגא וילק שבימים אלה כבר אורז מזוודות לקראת שליחות בבואנוס איירס. שרגא הוא הראשון מאנשי משואות יצחק שנכנס בטבעיות לפעילות בתנועה והקים וניהל במקצועיות ומסירות את מחלקת צמ"ד, ולאחר מכן ניהל את אגף המשק. נפרדנו גם מיצחק קרליבך שנרתם למשימה בתוך משואות יצחק כמנהל קהילה לאחר כשנתיים וחצי בתנועה. קרליבך ניהל את מחלקת מעורבות חברתית שהוקמה מחדש 'במשמרת' שלו, והיה איש מחלקת בטחון ויג"ל בתנועה. ואחרונה חביבה – נירית אפרתי מקבוצת יבנה, שהקימה יש מאין, ועיצבה את תחום הגיל הרך בתנועה, טיפחה אותו במסירות ובמקצועיות רבה, עד שנקראה לדגל לנהל את החינוך בקיבוצה. אנו מאחלים לכל הארבעה הצלחה רבה בהמשך דרכם!!!

פורום מנהלי חינוך

השבוע התקיים הפורום שלנו בהרכב גדול במיוחד. לכבוד י"ט בכסלו זכינו לפתוח את היום בסיפור חסידי על סבלנות ואמונה בזולת. לאור סבב ההסלמה האחרון בעוטף עזה, שוחחנו על מקומה של מערכת החינוך-החברתי במצבי חירום, ועל המתח של בעלי תפקידים בין הבית - למערכת החינוך, בימים אלו. בלמידת העמיתים העמקנו בנושא 'ניהול צוות ואמון', ולפינאלה נפגשנו עם חלי יעקבס לסדנא קצרה (מדי) על העברת מסרים ושיווק בחינוך. יצאנו עם הרבה תובנות וחומר למחשבה. בשבת הקרובה עונת סמינרי החורף תיפתח עם סמינר י"ב בישיבת מעלה גלבע. ואנחנו מתכוונים במרץ לקראת כנס החינוך תשע"ט שיעמוד בסימן "עמל כפיים", בשותפות עם אגף המוסדות שלנו.

שלום לך עזה – עבר הווה עתיד – הכנס השמיני של בארות בנגב

בכנס ה-8 של מרכז בארות בנגב, שיתקיים ביום שני, כ"ב בשבט, 28 בינואר 2019, יעסקו השנה בנושאים מגוונים בהקשר של עזה: עזה מהאינתיפאדות אל העידן שאחרי – ח"כ אבי דיכטר ; שמשון ויחסיו עם הפלישתים – פרופ' יאיר זקוביץ ; רצועת עזה – מהעווים האבודים ועד חיים בן יאיר – דן גזית ; וכן סיפורי עבר והווה, הצצה על הרשתות החברתיות בעזה, סיפורה של עמותת 'בדרך להחלמה' ובסופו של הכנס – הסיוורים המסורתיים והמגוונים באזור. באי הכנס ייהנו מליווי מוזיקלי של התזמורת האנדלוסית בניצוחו של יורם אזולאי, תושב תקומה. פירוט מלא של התכנית ואפשרות להרשמה - באתר הקיבוץ הדתי www.Kdati.org.il ודף הפייסבוק 'קבוצת עלומים – בארות בנגב'.

לקראת הקמת בית לחיים בכפר עציון

בכפר עציון אישרו השבוע הנהלות הקיבוץ והקהילה, את ההקמה של 'בית לחיים' לאנשים עם מוגבלות, והנושא עובר לדיון ואישור באסיפת הקיבוץ והקהילה. הבית יוקם בעז"ה בשותפות עם עמותת "סדנת השילוב" (שמרכזת ביישוב גבעות), שתהיה אחראית על ההפעלה, הליווי המקצועי ועוד. מפעל זה מיועד לבנים בוגרים, שחלקם צמחו בתוך סדנת השילוב. קידום הפרויקט הוא חלק מהדחיפה של צוות מעורבות חברתית שהוקם בכפר עציון, מתוך הרצון לחזור ולפעול בשדה המשימתיות החברתית, ובפרויקטים בעלי משמעות לאומית. בכך מצטרף כפר עציון לקיבוצים אחרים שהקימו מפעלים דומים בשנים האחרונות, וזוהי כבר תנועה של ממש בתוך התנועה, שהחלוצים בה היו אנשי קיבוץ מירב, ומאז הלכה, התרחבה וצמחה. בדיון השתתף גם אסף בית אריה, מנהל מחלקת מעורבות חברתית בתנועה, שתרם מהניסיון הנצבר התנועתי בנושא זה. הבתים הללו מבטאים את התפיסה העמוקה שאנשים עם מוגבלות הם חלק ממרקם החיים הקהילתיים השלם בעולמנו- עולמו של הקדוש ברוך הוא.

ביחד – צועדים עם יהדות התפוצות

משרד התפוצות, בשיתוף עשרות ארגונים יהודים, מקיים צעדת הזדהות עם יהדות התפוצות, אשר תתקיים לראשונה במסגרת 'שבוע חיזוק הקשר ליהדות התפוצות'. ביום שני, כ"ה כסלו, 3 לדצמבר 2018, בשעה 13:00 בגן הפעמון בירושלים, יתכנסו חברי כנסת, שרים, ואורחי כבוד מישראל ומהעולם, ישראלים מכל קצוות הארץ, בני נוער, חיילים, סטודנטים וחברי ארגונים הפועלים בשיתוף עם יהדות התפוצות, לצעדה ממלכתית אשר מעבירה מסר של אחריות, שותפות וערבות הדדית כלפי אחינו ואחיותינו, יהודי העולם באשר הם, בדומה לצעדת התמיכה שמתקיימת כל שנה בשדרה החמישית בניו יורק. בתום הצעדה יתקיים אירוע מרכזי בבריכת הסולטן שיכלול הופעת אמנים והדלקת נר חנוכה. אנו כחלק מהארגונים השותפים ביוזמה, קוראים לנוער, לצעירי ולחברי התנועה לבוא ולקחת חלק באירוע. פרטים נוספים נעביר בהמשך לכל הקיבוצים.

תכנית שנתית ותקציב

סיכומי שנת 2018 והכנת התקציב ל- 2019 מחדדים את הנושאים שבתכנית העבודה השנתית, מעלים דילמות ואתגרים, ומעוררים לחשיבה בנושא סדרי עדיפות. ב- 2019 אנחנו מבקשים להתקדם בנושאים הבאים: שמירה ופיתוח של הפעילות הקיימת באגף חברה, בחינוך בתרבות התנועתית ועוד ; בהתיישבות- כניסה להתיישבות חדשה בבקעת הירדן (ברוש), וקידום הצמיחה הדמוגרפית ביישובים בהתאם לתכנית הרב-שנתית; בחינוך- ביסוס וארגון מחדש של אגף מוסדות החינוך (בין היתר עם סיום תפקידו של קינלי והעברת המקל). בקיץ הקרוב תתבצע העברת מקל גם בחינוך החברתי עם סיום תפקידה של מנהלת החינוך, לימור ספראי ; הרחבה והעמקת הפעילות בשדה המעורבות החברתית. בתוך כך עלינו להתמודד עם פער מקורות ושימושים מובנה, תוך צמצום והתאמות פעילות מצד אחד, ומאידך, תוך המשך פעולה משמעותית בפיתוח משאבים, פעילות ושירותים כלכליים (באחריות גיל הס), וכן - בהקמת מחלקת פיתוח משאבים חדשה. התכנית עדיין בשלבי הכנה ודיוק והיא תידון בעז"ה גם בכינוס המזכירות המורחבת בכ"ב בטבת, 30.12.18.

שבת שלום, אמיתי פורת וחברי המזכירות הפעילה

וישכלח

16:16	הדלקת נרות שבת	8:00	תפילת שחרית
16:25	מנחה, קבלת שבת, ערבית	10:45	שיעור בפרשת השבוע מפי הרב אילעאי עופרן - בבית כנסת
18:30	סעודת שבת	11:30	סעודת שבת
מכונת השטיפה תפעל בשעות 19:30 – 21:30 נא להביא את הכלים עד 21:00		13:00	מנחה גדולה
		15:15	שיעור בדף היומי
		16:00	מנחה קטנה
		16:00	שיעור לנשים
		17:16	ערבית, הבדלה

זמני תפילה במשך השבוע		עונג שבת לילדים בשעה 11:00	
6:00	שחרית	שיעור בפרשת השבוע	
7:45	שחרית ו' – מניין שני		
7:15	שחרית במכינה		
		א' – ג' : יאיר בר נדר	
		ד' – ו': אבי צוייג	
		מפקד בני עקיבא 15:00	
13:30	מנחה ברחבת חדר האוכל		
<u>16:30</u>	מנחה בבית הכנסת		
19:45	שיעור בהלכה		
20:00	ערבית		

לוח השבוע

יום ראשון	19:00	שיעור בפרקי אבות	חדר עיון
יום שני	17:30	התעמלות גברים	בית שפירא
	19:15	שיעור "צורבא מרבנן"	חדר עיון
יום שלישי	21:00	בית מדרש ערב	חדר עיון
	21:00	שיעור משניות ע"ש שימי לע"נ חברי בא"י	חדר עיון
יום רביעי	19:30	התעמלות נשים	בית שפירא
יום חמישי	19:00	שיעור ניצוצות מן הדף היומי	חדר עיון